Birimiz Bile Tutsaksak, Hiçbirimiz Özgür Değiliz

Yeni Özgür Politika'nın Devrimci Anarşist Faaliyet ile Röportajı

Yeni Özgür Politika

22.02.2021

İçindekiler

Devrimci Anarşist Faaliyet, Türkiye'nin mevcut politik ve toplumsal ortamını nasıl değerlendiriyor? . . . 4
Ekonomik kriz ve yoksulluktan söz ettiniz. Yoksulluk ve yolsuzluklar bağlamında ülkenin genel durumu nedir sizce? . . . 6
Devletin tüm alanlardaki uygulamalarına baktığımızda kimlikler bağlamında katı bir ayrımcılık görürüz. Bu çerçevede devletin kimlikler ve azınlıklar ile ilgili politikalarını nasıl değerlendiriyorsunuz? . . . 6
Malumunuz bahsettiğiniz hususlar doğrultusunda Türkiye Cumhuriyeti devletinin nefretine en çok maruz kalan ve bu nefrete en somut itirazı gösteren bir Kürt halk gerçekliği var. Kürt meselesi bağlamında devlet politikaları hakkında ne söyleyebilirsiniz? . . . 6
İşkence konusunu biraz daha açar mısınız? . . . 6
Hapishaneler zaten devletin en vahşi uygulamalarının görüldüğü mekanlar... Tutsaklaştırmanın vardığı boyut nedir sizce? . . . 7
Devletin tüm bu uygulamalarına dönük bir itiraz da mevcut aslında. Devrimci Anarşist Faaliyet, Türkiye'deki mevcut muhalefeti ve iktidar karşıtı hareketleri nasıl değerlendiriyor? . . . 7
Öneriniz nedir? . . . 9
Buna karşı HDP ne yapmalı peki? . . . 9
Toparlarsak; nasıl bir muhalefet gerektiğini düşünüyorsunuz? . . . 9
Peki Devrimci Anarşist Faaliyet kendini toplumsal yapının neresinde görüyor? DAF'lılar kimdir? . . . 9

ANARŞİST
DEVRİME
FAALİYETLE
ANARŞİST
KADINLAR
KADINLAR
İSYANIMIZ,
ÖZGÜRLÜK
YAŞAM

”Biz devrimin kutlu bir günde gerçekleşeceği fikrine inanmıyor, aksine bugünden devrimi yaratıyor ve yaşıyoruz.”

Gezi’den Kobanê’ye, Newrozlar’dan serhildanlara halkın ayağa kalktığı neredeyse her an ve alanda onların kara bayrağını görmek mümkün. Devrimci Anarşist Faaliyet, on yıllardır toplumsal aktif muhalefetin en direngen güçlerinden biri olarak örgütlülüğünü sürdürüyor. Onların sokaklarda, meydanlarda ve çağın yeni mücadele alanı olan sosyal medyadaki kararlı duruşları gücünü örgütlü toplumsal muhalefetten alıyor. Yerinde oturarak, konfor alanlarını terk etmeden bir şeylerin olması gerektiği gibi olmayacağına dair inançlarını da tarih, toplum ve politikaya dair derin çözümlemelerine dayandırıyorlar. Devrimin kendiliğinden gerçekleşmeyeceğine inanıp üzerlerine düşeni yapmak için harekete geçmek gerektiğini savunuyorlar. Bu yüzden de “Bütünlüklü bir mücadeleye inanan bizler hem toplumsal hem siyasi mücadeleyi örgütlemek ve içinde yer almak için kendi yaşamlarımızı da dönüştürüyoruz. Çünkü biz devrimin kutlu bir günde gerçekleşeceği fikrine inanmıyor, aksine bugünden devrimi yaratıyor ve yaşıyoruz” diyorlar.

Biz de Devrimci Anarşist Faaliyet’le hem örgütlenmeleri hem yaşama ve topluma bakışları çerçevesinde bir sohbet gerçekleştirdik. Türkiye’nin içinde bulunduğu süreci, AKP-MHP ortak iktidarının politikaları ve ezilenlerin kurtuluşunu konuştuk:

Devrimci Anarşist Faaliyet, Türkiye’nin mevcut politik ve toplumsal ortamını nasıl değerlendiriyor?

Siyasi iktidarın hem iç hem dış krizler yaşadığı bir süreçteyiz. AKP, iktidarını korumak için dışarıda saldırgan savaş stratejisi ile gerilimi yükseltirken Libya’dan Kıbrıs’a, Rojava’dan Başûr’a tüm çevresine saldırarak kapmaya çalıştığı pozisyonu kapamıyor. ABD ve Rusya ile ilişkileri istediği seviyeye taşıyamadığı için bölgedeki etkisizliği sürüyor. Masada pozisyonu olmayan TC’nin sahadaki pozisyonu da kurulan gözlem karakollarında nöbet tutmak, bulduğu boşluklarda bölge halklarına korkakça saldırmakla kalıyor. İçeride yaşanan ekonomik krizin, kitlesi üzerindeki etkisini sürekli savaş gündemiyle geçiştirmeye çalışan AKP bu kozunu da kaybetmiştir. Bakur kırsalında adeta kır yürüyüşü yaparcasına gerçekleştirilen ve medya tarafından binlerce askerin katıldığı, trekking-tatbikatvari operasyonlarla yapay savaş gündemi oluşturulmak isteniyor. Bu operasyonların kendi kitlesini tatmin etmeyeceğini bilen AKP terörist olarak tanımladığı Kürt köylerine saldırıyor. Kentlerde ise HDP’ye yapılan saldırılar sürüyor. İl/ilçe başkanlarını tutuklama tehditleri vekillere kadar uzanıyor. Ama yine de siyasi iktidarın (AKP- MHP Koalisyonu) milliyetçi ve muhafazakarlıktan beslenen kitlesi motivasyonu yükseltemiyor. Siyasi iktidarın kitlesel kaybının, düşüşünün ekonomik krizin belirginleşmesi, dolar, euro ve faizlerin yükselişini durduramaması ve her şeyin zamlanmasıyla ilişkili olduğu aşikar. Her şeyin yüzde 150 zamlandığı bir süreçte işçilerin maaşlarının yüzde 15 zamlanması ekonomik krizin gerçekliğini gösterdi. Korona krizinde salgının keyfi kararlarla uygulanan kapatılmalarla ve göstermelik önlemlerle geçiştirildiği, aşı politikasınınsa ezilenleri umursamadığı aşikar. Korona krizi yasaklarının yarattığı buhranın adaletsizliklere karşı koyuş sancısı yaşayan toplumu olumsuz etkilediği ortada. Fakat bu büyük baskı sürecinde direnen işçiler, özgürlükleri için örgütlenen gençler ve kadınlar umudun sürmesini sağlıyor.

VERMEYECEKLER
ALACAĞIZ

Ekonomik kriz ve yoksulluktan söz ettiniz. Yoksulluk ve yolsuzluklar bağlamında ülkenin genel durumu nedir sizce?

Siyasi iktidarda kim olursa olsun, devlet içinde kendi kadrolaşmasını oluşturur. Bu durum devletin temellerinden biridir. Kim siyasi iktidar olursa o siyasi iktidarın çevre çeperi ve taraftarları ekonomik ve sosyal kazanımlar yaşarlar. Yani devlet yolsuzluk demektir. Bu adaletsiz düzen azınlıkta olan belirli bir kesimin zenginleşmesi, diğer kesimlerin ise fakirleşmesi ile sürer. AKP'nin 19 senelik siyasi sürecinde de böyle olmuştur. Kendi kesimlerinin seçilmişleri zenginleşirken toplumun diğer kesimi fakirleşmektedir.

Devletin tüm alanlardaki uygulamalarına baktığımızda kimlikler bağlamında katı bir ayrımcılık görürüz. Bu çerçevede devletin kimlikler ve azınlıklar ile ilgili politikalarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Devlet bir ya da birkaç kimliğin üstünlüğü üzerine kuruludur. Bu o devletin çapında yaşayan diğer tüm kimliklerin daimi devlet tahakkümünde yaşamasıdır. Dünyada her devletin kuruluş aşamasında bir ya da birkaç etnisite kazanırken diğer etnisiteler yaşamlarını kaybetmiş, katledilmiştir. Bu istisnasız böyledir. Bu bağlamda her devlet halkların katilidir. Kendi hikayesini kendi diliyle anlatamayan halkların kendi şarkısını, türküsünü söylemesi de yasaklanır. Kendi değerlerini özgürce yaşayamazlar. "Özel azınlık" statüleri tanımlanarak adeta bir süse dönüştürülmeye çalışılırlar. Asimilasyona karşı koyanların bu varoluş mücadelesi devlet tarafından terör tanımlamasıyla yaftalanır. Ama bu yaftalamalar halkların özgürlük mücadelelerinin meşruluğunu değiştiremez.

Malumunuz bahsettiğiniz hususlar doğrultusunda Türkiye Cumhuriyeti devletinin nefretine en çok maruz kalan ve bu nefrete en somut itirazı gösteren bir Kürt halk gerçekliği var. Kürt meselesi bağlamında devlet politikaları hakkında ne söyleyebilirsiniz?

TC'nin kuruluşundan itibaren üst kimlik Türklüğün reddi içerisinde olan Kürt halkının karşı koyuşu bir "mesele" olarak tanımlanmıştır. Meselenin kendisi coğrafyada devletin varlığı ve bu devletin üst kimliğinin Türklük oluşudur. Kürt halkı, Ağrı İsyanından Dersim'de Seyit Rıza'ların isyanına TC'nin bu politikasına karşı koymuştur. 80 sonrasında ise yaşamın her alanında, iç işleyişin belirlendiği örgütlü bir sürecin kaçınılmaz ihtiyacıyla Kürt halkı örgütlenmiştir. 70'li yaşlarında asimilasyonun başarısızlığa dönüşmesinin etkisiyle TC'nin saldırıları artmıştır. Bugün bu saldırılar sürmektedir. 19 yıllık siyasi iktidarın 90'lardaki JİTEM'e benzer PÖH-JÖH gibi organlar oluşturması, gerillalara ve partililere yapılan işkencelerin ötesinde sadece kendi köylerinde yaşayan Kürtlere yönelik de işkenceler artmıştır. Halfeti'de yaşayan köylülerin TSK'nin karakolundaki işkence görüntüleri bunun bir göstergesidir.

İşkence konusunu biraz daha açar mısınız?

İşkenceler devletin -örgütle ilişkili olsun olmasın- kendisi için tehdit gördüğü, terörist olarak gördüğü herkesi tutuklayarak hapsetmesiyle sürmektedir. Gözaltı sürecinde polisle başlayan işkenceler, tutsaklık sürecinde de gardiyanlarla sürmektedir. Aleni işkencenin yanı sıra 20 bine yakın siyasi tutsağın karşı karşıya kaldığı keyfi uygulamalar hapishane yaşamlarını işkenceye dönüştürmüştür. Devlet sahada savaştığı Kürt halkına yönelik saldırılarını hapishanelerde de sürdürmektedir. Bu saldırılar, bütün baskılara rağmen tutsakların örgütlülüğü, örgütlü tavırları ve açlık eylemleriyle karşılanmaktadır. Devlet, Kürt halkının mücadelesi karşısında kaybetmektedir.

Hapishaneler zaten devletin en vahşi uygulamalarının görüldüğü mekanlar... Tutsaklaştırmanın vardığı boyut nedir sizce?

Bugün devletin, adaletsizliklere karşı koyan, mücadele eden her örgüt ve bireye karşı işkence ve tutsaklaştırma stratejisini uyguladığını görüyoruz. Artık bu strateji toplumsal mücadele yürüten örgütleri de aşmış durumda. Sadece sosyal medya hesaplarından yorum yapan bireyler bile "Cumhurbaşkanlığına hakaret, Türk Devletini ve milletinin aşağılama vb." bahaneleriyle gözaltına alınmakta hatta tutuklanmakta.

Devletin tüm bu uygulamalarına dönük bir itiraz da mevcut aslında. Devrimci Anarşist Faaliyet, Türkiye'deki mevcut muhalefeti ve iktidar karşıtı hareketleri nasıl değerlendiriyor?

Muhalefet, parlamenter muhalefet ve toplumsal muhalefet olarak iki ayrı başlıkta değerlendirilmelidir. Parlamenter muhalefet hükümet karşıtlığını seçim, seçmen, oy üçgenine sıkıştırmıştır ve toplumsal muhalefeti de bu sıkışıklığa dahil etme isteğindedir. Hükümet karşıtı söylemlerin sertleşmesi ve sürekli erken seçim isteği bununla alakalıdır. Toplumsal muhalefetin örgütlenmesini önemsemezken seçim süreçlerinde her türlü popülist söylemi kullanmaktadır. Kullanılacak her popülist söylem de hükümetin popülist söylemler kullanmasını meşrulaştırmaktadır. Bu popülist yaklaşımlar, ezilenlerin gerçek ekonomik ve sosyal sorunlarını çözümsüzleştiriyor. Toplum krizi tartışacağına Kemal ve Recep arasındaki retorik tartışmaları konuşur hale geliyor.

EM HEMU
K WANE
LI DIJI
EHAQAN

Öneriniz nedir?

Toplumsal muhalefetin örgütlenmesi tartışmasız önemlidir. Gündelik yaşamın örgütlenmesi, yaşanan adaletsizliklere karşı adalet için eylemlerin örgütlenmesi ve örgütlenen eylemlerin kuvvetlendirilmesine yoğunlaşılmalıdır. HDP toplumsal muhalefetin parlamentodaki yansımasıdır. Yalnız parlamenter muhalefetin tavırlarını ister istemez edinmiştir. Vekiller üzerinden işletilen muhalefet yükseltilirken meydanda eylemin, mahallede örgütlenmenin zayıflaması bu dönüşümle alakalıdır. Mahallelerden meclise giden HDP, meclisten mahallelere dönememektedir. Hükümet bu bağın zayıfladığını görmüştür ve saldırıları ile bu bağı kopartmak istemektedir. Hükümet kendi kitlesini tatmin için vekillere dava üstüne dava açarak şov yaparken mahalleleri örgütleyen kadroları da tutuklayarak bir halk hareketi olan HDP'yi mecliste bir partiye, mahallelerde öz örgütlülüğün kendisi olan bireyleri de seçmene dönüştürmek istemektedir.

Buna karşı HDP ne yapmalı peki?

Parti-seçmen ikilemine ihtiyaç duymaksızın yaşanan adaletsizliklere doğrudan karşı koyan bir örgütlenme anlayışıyla toplumsal muhalefetin örgütlenmesi kuvvetlendirilmelidir. Bu muhalefetin örgütlenmesi bizim yaşam alanlarımızın öz örgütlülükle savunulması ile mümkün olacaktır. Bu öz örgütlenmeler adaletsizliklere karşı mücadelenin olduğu gibi yeni bir yaşamın yaratılmasında da en önemli araçlardır. Direnişin ve dayanışmanın gerçekleşeceği bu örgütlenmeler bireysel ve toplumsal anlamda özgürlüğü yaratacaktır.

Siyasi iktidarın bu dönemde şiddetini yükseltmesi, özgürlük mücadelesini engelleyemez; tarihin her anında olduğu gibi devlet şiddeti açığa çıkmış olsa da mücadele sürecektir. Bu mücadele biz ezilenler için varoluş mücadelesidir.

Toparlarsak; nasıl bir muhalefet gerektiğini düşünüyorsunuz?

Az önce de değindiğimiz üzere biz parlamenter muhalefetin ne yaparsa yapsın gerçek anlamda bir karşı koyuş gerçekleştiremeyeceğini düşünüyoruz. Siyasi iktidarın başka bir popülist siyasi iktidar tarafından alınması bizim için bir anlam ifade etmemektedir. Esas olan toplumsal muhalefetin örgütlenmesi ve kendini oy-seçim ikileminden kurtarmasıdır. Bugün kazanımla sonuçlanan işçi mücadelelerinin çoğunun, işçilerin kendi örgütlediği öz örgütlenmelerle oluştuğunu görüyoruz. Bu da bize muhalefetin çıkmaza girdiği yerlerde başarıya ulaşmak için toplumsal muhalefeti yükseltmemiz gerektiğini tekrar hatırlatıyor.

Eğer toplumsal muhalefet kendini örgütleyip mücadeleyi kendi eline almazsa bu "siyasi" partilerin arasındaki "al gülüm ver gülüm" politikasına mahkum kalacaktır. Başkanın Recep Tayyip Erdoğan veya başka biri olmasının hiçbir anlamı yoktur.

Peki Devrimci Anarşist Faaliyet kendini toplumsal yapının neresinde görüyor? DAF'lılar kimdir?

Devrimci Anarşist Faaliyet, bu coğrafyadan başlayarak devletlerin ve kapitalizmin yok edilmesini, yerine anarşist bir dünyanın kurulmasını hedefleyen bir örgüttür. Geleneğini örgütlü anarşizmden alır. Sadece siyasi mücadele yürütmektense yaşamsal mücadeleyi de örgütler. Bunu da kendi bünyesinde bulunan öz örgütlenmelerle yürütür. Bu örgütlenme modeli dünya örgütlü anarşizminde de karşılığını buldu. Sık sık dünyanın farklı coğrafyalarındaki yoldaşlarımız misafirimiz olup kendi coğrafyaları hakkında deneyimlerini aktarır. Çoğunlukla örgütlenme modelimizi çalışıp kendi coğrafyalarına uyarlamaya çalışıyorlar. Bütün ezilenlerin kurtuluşunun, herkesin kurtuluşu olacağına inanır. "Birimiz bile tutsaksak, hiçbirimiz özgür değiliz" ilkesini benimser ve burdan yola çıkarak toplumsal mücadelenin bütün kesimleri ile dayanışma içerisinde bulunur. Bütün eylemlere katılım gösterip teorideki dayanışma ilkesini pratikte de hayata geçirir. Özellikle Taksim Gezi İsyanı, sonrasındaki süreçlerde ve Kobanê Direnişi'nde örgütümüzün etkisi toplumsal muhalefeti kuvvetlendirmiştir. İşçi mücadelesinden ekoloji mücadelesine, gençlik

mücadelesinden kadın mücadelesine ve askerliği reddedenlerin mücadelesi olan vicdani ret hareketine kadar bütün alanlarda faaliyet yürütür.

Biz bu coğrafyanın ezilen bütün kesimleri kadar çeşitli ve çok sayıda bireyden oluşuyoruz. Bütünlüklü bir mücadeleye inanan bizler hem toplumsal hem siyasi mücadeleyi örgütlemek ve içinde yer almak için kendi yaşamlarımızı da dönüştürüyoruz. Çünkü biz devrimin kutlu bir günde gerçekleşeceği fikrine inanmıyor, aksine bugünden devrimi yaratıyor ve yaşıyoruz. Bireysel ve örgütsel dönüşümlerimizi şimdi şuanda başlatıyoruz. Geleneğimizin en önemli deneyimlerinden biri olan İberya Devrimi'nde de söylendiği gibi "Yüreğimizde yeni bir dünya taşıyoruz. Şimdi, şu anda bu dünya büyümekte."

Anarşist Kütüphane

Yeni Özgür Politika
Birimiz Bile Tutsaksak, Hiçbirimiz Özgür Değiliz
Yeni Özgür Politika'nın Devrimci Anarşist Faaliyet ile Röportajı
22.02.2021

23.02.2021 tarihinde
https://www.ozgurpolitika.com/haberi–birimiz-bile-tutsaksak-hicbirimiz-ozgur-degiliz-10579 'den alındı.

tr.anarchistlibraries.net